

Sygn. akt I 1 Co 919/26

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2026 r.

Starszy Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie I Wydział Cywilny
Seksja ds. Egzekucyjnych
w osobie Moniki Magryś
po rozpoznaniu w dniu 8 września 2026 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku wierzyciela **BEST I Niestandaryzowanego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w Gdyni**
przeciwko dłużnikowi **Janowi Bzowy**
o egzekucję

w przedmiocie skargi wierzyciela BEST I Niestandaryzowanego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w Gdyni na czynność
Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Łukasza Urbana w
sprawie sygn. akt Km 343/24 – postanowienie z dnia 12 marca 2026 r. w
przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego

postanawia :

- I. oddalić skargę,
- II. oddalić wniosek o obciążenie Komornika Sądowego kosztami postępowania
skargowego,
- III. kosztami postępowania skargowego obciążyć wierzyciela.

NA ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
ZA ZGODNOŚĆ:
Sekretarz sądowy
Małgorzata Tutak

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24.03.2026 r. wierzyciel BEST I Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w Gdyni zaskarżył postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Łukasza Urbana z dnia 12 marca 2026 r. w sprawie Km 343/24, i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w części tj. poprzez obciążenie wierzyciela opłatą stałą w wysokości 150 zł ustaloną na podstawie art. 29 ust. 4 ukk, oraz zasądzenie od komornika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania skargowego.

Przedmiotowemu postanowieniu zarzucono naruszenie art. 30 ustawy o kosztach komorniczych z dnia 28 lutego 2018 r. polegające na jego błędnym zastosowaniu poprzez uznanie, że wszczęcie przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego w stosunku do nieżyjącego dłużnika jest oczywiście niecelowe i daje podstawę do ustalenia opłaty egzekucyjnej, w sytuacji gdy przed skierowaniem wniosku wierzyciel zweryfikował dłużnika i potwierdził, że ten żyje.

Na uzasadnienie skargi podano, że przed wysyłką wniosku egzekucyjnego dokonał zapytania w bazie PESELNET, z uzyskanej odpowiedzi wynikało, że w okresie sporządzania wniosku dłużnik żył.

Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne ustalając, że dłużnik zmarł w dniu 11.07.2024 r., przy czym do dnia otrzymania postanowienia komornika wierzyciel nie posiadał żadnych informacji o zgonie dłużnika.

Wierzyciel wskazał, że art. 49 ust. 4 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji mówił wyłącznie o niecelowej egzekucji, natomiast art. 30 obecnie obowiązującej ustawy o kosztach komorniczych zawęża zakres niecelowej egzekucji poprzez dodanie przymiotnika „w razie oczywiście niecelowego...”.

Wierzyciel sporządził wniosek egzekucyjny w dniu 08.07.2024 r., w dniu 04.07.2024 r. dokonał sprawdzenia dłużnika w bazie PESELNET, gdzie uzyskał potwierdzenie, że dłużnik żyje. Zgon dłużnika nastąpił po weryfikacji w bazie PESELNET. W związku z tym nie można przypisać wierzycielowi celowego działania polegającego na wszczęciu egzekucji przeciwko nieżyjącemu dłużnikowi. Wierzyciel przed skierowaniem wniosku wykazał się należyłą starannością i dokonał zapytania w bazie PESELNET. Nie można więc stwierdzić, że działanie wierzyciela było oczywiście niecelowe, gdyż wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne ze świadomością, że dłużnik żyje.

W uzasadnieniu zaskarżonej czynności Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Łukasz Urban wskazał, że skarga wierzyciela jest bezzasadna i winna być oddalona w całości.

Referendarz Sądowy ustalił, co następuje:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Łukasz Urban prowadził postępowanie egzekucyjne sygn. akt Km 343/24 na wniosek wierzyciela BEST I Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w Gdyni, na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z dnia 3 lutego 2022 r. sygn. akt VI Nc-e 91952/22, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 23 marca 2022 r.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2026 r. sygn. akt Km 343/24 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Łukasz Urban postępowanie w sprawie umorzył na podstawie art. 824 § 1 pkt 2 kpc (pkt 1), koszty postępowania ustalił na kwotę 1.467,20 zł i obciążył nimi wierzyciela (pkt 2), wezwał wierzyciela do zapłaty brakujących kosztów w terminie 7 dni pod rygorem egzekucji (pkt 4).

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania egzekucyjnego Km 343/24, którym dano wiarę, gdyż ich autentyczność oraz treść nie budziła wątpliwości.

Referendarz Sądowy zważył, co następuje:

Skarga wierzyciela nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 767 § 1 kpc na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Skargę rozpoznaje sąd właściwy ze względu na siedzibę komornika.

Po myśli art. 824 § 1 pkt 2) kpc postępowanie umarza się w całości lub części z urzędu jeżeli wierzyciel lub dłużnik nie ma zdolności sądowej albo gdy egzekucja ze względu na jej przedmiot lub na osobę dłużnika jest niedopuszczalna.

Zgodnie zaś z art. 30 Ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych w razie oczywiście niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub wskazania we wniosku o wszczęcie egzekucji osoby niebędącej dłużnikiem komornik wydaje postanowienie o pobraniu od wierzyciela opłaty stosunkowej w wysokości 10 % egzekwowanego świadczenia. W takim przypadku komornik nie ściąga ani nie pobiera opłaty od dłużnika, a opłatę ściągniętą lub pobraną zwraca dłużnikowi. Przepisów art. 29 ust. 1-3 nie stosuje się.

Przepis ten zmienił poprzednią regulację art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Poprzednio mowa była o niecelowym wszczęciu postępowania, zaś obecnie ustawodawca dodatkowo ograniczył zakres jego zastosowania wyłącznie do przypadków oczywiście niecelowego wszczęcia postępowania. W uzasadnieniu projektu tej ustawy podniesiono, że *ratio legis* wprowadzanego rozwiązania stanowi założenie, że to właśnie wierzyciel posiada najpełniejszą wiedzę o tym, czy zachodzi potrzeba wszczęcia postępowania egzekucyjnego, i o tym, kto jest jego dłużnikiem. Ponadto, na tle orzecznictwa sądów, stwierdzić należy, że ugruntowany jest pogląd, iż postępowanie egzekucyjne jest niecelowo wszczęte, jeżeli już w chwili złożenia wniosku egzekucyjnego czynności podejmowane przez komornika nie mogły doprowadzić do zrealizowania obowiązku objętego tytułem wykonawczym, zaś wierzyciel jeszcze przed złożeniem wniosku egzekucyjnego mógł się o tym dowiedzieć i nie składać wniosku egzekucyjnego. Zatem ocena niecelowości wszczęcia postępowania egzekucyjnego następuje z chwilą jego zainicjowania (uchwała SN z dnia 8 marca 2013 r. III CZP 109/12, Lex nr 1294201).

W przedmiotowym postępowaniu egzekucyjnym, jak wynika z akt Km 343/24, dłużnik Jan Bzowy zmarł dnia 11.07.2024 r., zatem przed jego wszczęciem, a co za tym idzie wszczęcie postępowania należy uznać za niewątpliwie niecelowe. Tak też wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 stycznia 2022 r. sygn. akt III CZP 36/22, zgodnie z którą złożenie przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego przeciwko zmarłemu dłużnikowi stanowi oczywiście niecelowe wszczęcie postępowania egzekucyjnego w rozumieniu art. 30 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych.

Wprawdzie wierzyciel w skardze na czynność komornika podaje, że wniosek o wszczęcie egzekucji sporządził dnia 08.07.2024 r. (taka też data widnieje na wniosku), a sprawdzenia dłużnika w bazie PESELNET dokonał dnia 04.07.2026 r., jednakże nie załączył żadnego wydruku z ww. bazy czy innego dokumentu na

potwierdzenie powyższego. Sam wniosek zaś został przesłany do komornika dnia 24.07.2024 r.

Odnosnie wniosku o obciążenie komornika kosztami postępowania skargowego zgodnie z treścią art. 767 § 6 kpc w przypadku stwierdzenia oczywistego naruszenia prawa przez komornika, sąd uwzględniając skargę, stosownie do okoliczności, może go obciążyć kosztami postępowania wywołanego skargą, zaś wobec oddalenia skargi wniosek w przedmiotowym zakresie również należało oddalić.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji postanowienia na podstawie przepisów wyżej powołanych.

NA ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
ZA ZGODNOŚĆ:
Sekretarz sądowy
Małgorzata Tutak

